

Joos Vandewalle

Carrière

Ik ben in 1971 afgestudeerd als burgerlijk werktuigkundig-elektro-

technisch ingenieur aan de KU Leuven.

Mijn doctoraat, afgerond in 1976,

handelde over systeemtheorie, een

onderwerp dat zowat de rode draad

door de rest van mijn carrière is

geworden. Ik ben dan voor drie jaar vertrokken naar UC

Berkeley. Onze oudste zoon is daar geboren. In 1979 zijn we

teruggekeerd naar België en heb ik erover getwijfeld of dit wel

een juiste keuze was. Uiteindelijk hebben we toch beslist in

Vlaanderen te blijven. Ons gezin is verder uitgebreid met nog

een zoon en een dochter. Professioneel gezien was de samen-

werking met de groep die in 1985 naar imec vertrok zeer

interessant. Zelf heb ik die stap nooit willen zetten, ik bleef

liever iets dichterbij het algoritmische, het wiskundige, dan te

gaan voor meer technologie. Het imecverhaal had wel een

grote invloed op ons departement: ongeveer de helft van de

ESAT-mensen zijn toen naar imec gegaan. Er bleven nog zo'n

honderd ESAT-ers over. Ondertussen zijn we sterk gegroeid en

het departement telt nu meer dan vierhonderd medewerkers.

Ikzelf heb de afdeling SCD opgericht en groot gemaakt.

Die afdeling zal na mijn emeritaat gesplitst worden in een

afdeling cryptografie (van rond de 60 medewerkers) en een

afdeling rond systeemtheorie, algoritmes, datamining, signaal-

verwerking en bio-informatica (van rond de 100 medewerkers).

Wiskundige methodiek is de unificerende factor. Cryptografie

heeft in het begin wat opstartproblemen gehad. Landen als

Duitsland en Engeland zagen niet graag gebeuren dat dit soort

onderzoek open aan universiteiten zou plaatsvinden; Europese

projecten lagen toen erg moeilijk.

Ik heb altijd een hoge onderwijsbelasting gehad, maar dat

lag me. Het opbouwen van een goede, logische lijn in de

opleidingsonderdelen en het groeiprocés van de studenten

begeleiden, heeft me altijd aangesproken. In bijvoorbeeld

systeemtheorie vond ik het belangrijk om uiteraard de onder-

werpen vanuit de wiskundig algebraïsche kant te benaderen,

maar tezelfdertijd mocht het praktische, toepasbare aspect

niet uit het oog verloren worden.

Memorable momenten

Die hebben vooral met onderwijs te maken. Er is de ijkingsstoets, waar ik een leidende rol heb opgenomen. Na het verdwijnen van het toelatingsexamen was er nood aan iets dat een dood-schap kon geven aan potentiële studenten, in de zin van 'de opleiding past volledig bij je capaciteiten', 'de opleiding kan voor jou, maar extra inspanning zal nodig zijn' ofwel – heel belangrijk – 'de opleiding sluit niet aan bij je capaciteiten'.

Boodschap

Het ingenieursberoep of de ingenieurstudies moet je zeker niet kiezen omdat dit gemakkelijke studies zouden zijn. Maar de studies en het beroep stellen je in staat om een brede kijk te krijgen op de maatschappij en de evoluties en er ook aan mee te werken. Bovendien zijn er binnen de verschillende ingenieursprofielen zo veel opportuniteiten: je hebt het geluk altijd te kunnen kiezen en doen wat je aanspreekt.

dat geeft voldoende.

En ik zal meer tijd hebben voor mijn hobby, beeldhouwen. Starten met een blok speeksteen of serpenlijn en eindigen met een beeld dat aan alle zijden aantrekkelijk is en de toeschouwer mooie holle en bolle vormen met open ruimte laat zien.

Ik zal nog actief blijven als voorzitter van doctoraatsjury's en mij ook nog verder blijven inzetten voor de ijkingsstoets. Er is ook de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten, ik houd me daar onder andere bezig met wetenschapscommunicatie en het bestuur.

Toekomstplannen

Dat is een moeilijke. Als ik toch iets moet kiezen, zou ik gaan voor een vak binnen de opleiding wiskundige ingenieurs-technieken, waar de studenten moeten debatteren rond stellingen die te maken hebben met de rol van deze wiskundige ingenieurs-technieken in de bedrijfsomgeving. Boeiend om te zien hoe ze argumenten pro en contra formuleren en hoe dat doorheen dit vak groeit.

Favoriet moment van het academiëjaar

Een ander memorabel moment was toch ook de BaMa-hervorming die ik als vice-decaan heb mogen mee sturen. Ik ben ervan overtuigd dat we een uitstekende keuze hebben gemaakt: niet het oude model waar je pas na twee gemeen-schappelijke jaren een keuze kan maken voor de drie volgende technische jaren en ook niet het andere uiterste, het Nederlandse model, waarbij je vanaf dag één een specialiteit kiest. Onze BaMastructuur met drie algemene semesters, drie semesters met hoofd- en nevenrichting en dan vier semesters gespecialiseerde masteropleiding is volgens mij ideaal om een verantwoordelijke keuze te maken en toch een goede motivatie te behouden.

Na een grondige voorbereiding hebben we vorig jaar een piloot-versie gedeald en is dit jaar de ijkingsstoets op grote schaal georganiseerd, met verschillende universiteiten en verschil-lende opleidingen en met meer dan 100 deelnemers op 1 juli laatsteleden.